

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษี คือ การจัดเก็บเงินจากประชาชนในลักษณะเป็นการบังคับโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยที่ประชาชนผู้ถูกเก็บเงินไม่ได้รับสิ่งตอบแทนโดยตรง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง ภาษี คือ เงินที่เคลื่อนย้ายจากประชาชนไปสู่รัฐ โดยประชาชนผู้เสียภาษีจะไม่ได้สิ่งตอบแทนโดยตรงจากรัฐ ซึ่งภาษีอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ประเภทที่ 1 “ภาษีทางตรง” คือภาษีที่รัฐจัดเก็บโดยตรงจากบุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้เป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับภาระภาษี เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประเภทที่ 2 “ภาษีทางอ้อม” คือภาษีที่ผู้แบกรับภาระเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้บุคคลผู้ถูกจัดเก็บภาษีหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต¹

เนื่องจากรัฐบาลจำเป็นต้องหาเงินมาใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายด้านรายจ่ายสาธารณะ และดำเนินการตามหน้าที่ของรัฐบาลที่ได้รับประชาชาติให้ทำการดูแลทำนุบำรุงสุขให้แก่มวลประชาราษฎร์ของประเทศ เช่น การจัดหาสินค้าสาธารณะ (Public Goods) และการจัดหาสินค้าที่มีประโยชน์ (Merit Goods) รัฐบาลสามารถหารายได้หรือเงินทุนที่จะนำมาใช้จ่ายจากหลายแหล่ง เช่น สามารถหารายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร จากการเก็บค่าธรรมเนียม จากการขายสินค้า และจากการกู้ยืมเงิน เป็นต้น แต่แหล่งรายได้ที่สำคัญและใหญ่ที่สุดคือ แหล่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร² จึงอาจกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากรได้ ดังนี้

1. เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจการเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา กิจการสาธารณูปโภคต่าง ๆ

2. เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้ เช่น เก็บภาษีสินค้าที่มีความจำเป็นในอัตราที่ต่ำ เป็นต้น

¹ จาก ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา: หลักการและบทวิเคราะห์ (น. 4-5), โดย จิรศักดิ์ รอดจันทร์, 2555, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

² จาก “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร,” โดย สราวุธ ภูฒยาภรณ์, *ศุลกากร*, 52 (3), น. 36.

3. เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม นอกจากรัฐจะใช้มาตรการด้านรายจ่าย เช่น การอุดหนุน การโอนเงินต่าง ๆ การสร้างงานในชนบท ฯลฯ การจัดเก็บภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกระจายรายได้ด้วย เช่น ใช้วิธีอัตราภาษีก้าวหน้า เรียกเก็บภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูง ๆ เป็นต้น

4. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งด้านราคาสินค้าและการจ้างงานเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐก็เพิ่มภาษีต่าง ๆ ให้สูงขึ้นเพื่อลดการใช้จ่าย หรือในยามเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐอาจลดภาษีต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการว่างงานน้อยลงเนื่องจากการจ้างงานสูงขึ้น³

ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) เป็นภาษีทางตรงชนิดหนึ่งที่เรียกเก็บจากฐานเงินได้เช่นเดียวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การจัดเก็บโดยทั่วไปจะเรียกเก็บจากฐานกำไรของนิติบุคคลประเภทที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้ในบางครั้งจึงเรียกกันว่าภาษีกำไร (Profit Tax) ในประเทศไทยภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีที่ทำรายได้ให้แก่รัฐมาก และนับเป็นภาษีที่มีบทบาทสำคัญในระบบภาษีอากรไทยมากขึ้นทุกขณะทั้งในแง่ของการเป็นแหล่งรายได้ และการเป็นเครื่องมือทางภาษีอากรของรัฐ⁴

ประมวลรัษฎากร มาตรา 39 ได้กำหนดบทนิยามศัพท์ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้หมายความว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(1) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางการค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางการค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและ/หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา (47)(7)(ข)

³ จาก ภาษีอากรธุรกิจ (น. 16), โดย รองศาสตราจารย์สมคิด บางโม, 2537, กรุงเทพฯ: อักษรกราฟฟิค.

⁴ จาก เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 Taxation Law 1 41421 หน่วยที่ 8-15 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1) (น. 47), โดย คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1, 2551: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

(4) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”
(ในปัจจุบันยังไม่มีประกาศกำหนดนิติบุคคลประเภทนี้แต่อย่างใด)

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยนั้น จึงหมายถึง

- 1) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- 3) บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- 4) บริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 เท่านั้น⁵

ดังนั้น จะเห็นได้ว่านิติบุคคลประเภทอื่น เช่น นิติบุคคลอาคารชุด เนติบัณฑิตยสภา สหกรณ์ หอการค้า วัดวาอาราม ฯลฯ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจที่มีได้จัดตั้งในรูปแบบบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เช่น องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ องค์การอาหารสำเร็จรูป องค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ฯลฯ แม้จะเป็นนิติบุคคลก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล⁶

มหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแก่ประชาชนก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้จะมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ก็ไม่อยู่ในความหมายของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จึงไม่เป็นหน่วยภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากว่ามหาวิทยาลัยของรัฐถือเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการสาธารณะด้านการศึกษาแก่ประชาชนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจัดเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญของรัฐ มหาวิทยาลัยของรัฐจึงไม่ควรมีภาระทางภาษีสำหรับการดำเนินกิจการให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชาชน

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยของรัฐหลายแห่งได้เปลี่ยนสถานะจากมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการ ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีแนวคิดให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีความเป็นอิสระในการดำเนินการ และการบริหารจัดการตนเองมากยิ่งขึ้นจากระบบบริหารราชการปกติ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีความคล่องตัวในการบริหารงานบุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ งานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารเงิน

⁵ จาก คำสอนวิชา กฎหมายภาษีอากร (น. 4-5), โดย ชัยสิทธิ์ ตรีราชธรรม ก, 2556, กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

⁶ เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 Taxation Law 1 41421 หน่วยที่ 8-15 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1) (น. 96). เล่มเดิม.

งบประมาณ และมีอำนาจในการดำเนินการหารายได้จากกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการเป็นอิสระมากขึ้น แต่ทั้งนี้ยังคงได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐตามปกติ เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยพิจารณาจากพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยของรัฐในแต่ละแห่ง พบว่ามีวัตถุประสงค์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน พอสรุปสาระสำคัญได้ว่า มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและเกิดประโยชน์แก่สังคมเป็นส่วนรวม บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม⁷ โดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการแสวงหากำไรก็ตาม แต่ในปัจจุบันพบว่ามหาวิทยาลัยของรัฐทั้งประเภทหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รวมทั้งมหาวิทยาลัยที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีการดำเนินการที่อยู่นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย และมีลักษณะเป็นการดำเนินการในเชิงพาณิชย์เช่นเดียวกับนิติบุคคลประเภทบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล อีกทั้งกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่อาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร เช่น การเปิดให้บริการโรงแรมเพื่อเป็นสถานที่ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานและในขณะเดียวกันก็เปิดให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปเข้าพักด้วย การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อวัตถุประสงค์ให้ภาคเอกชนเช่าพื้นที่สำหรับทำสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า หรือใช้เป็นที่พักอาศัย การเปิดร้านอาหารเพื่อขายอาหารหรือขนมให้แก่ประชาชนทั่วไป เป็นต้น

โดยที่รายได้ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยของรัฐตามที่กล่าวข้างต้น ไม่ต้องนำมาคำนวณหากำไรสุทธิเพื่อจ่ายเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคล เนื่องจากเหตุผลที่ว่ามหาวิทยาลัยของรัฐมิใช่หน่วยภาษีสำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคล ต่างกับในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เว้นแต่กรณีวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหากประกอบกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยและมีรายได้เกิดขึ้น วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยจะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรายได้ที่เกิดขึ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ากิจการที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการนั้นมีความสำคัญต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล⁸ จึงเป็นปัญหาที่น่าคิดว่ารายได้จากมหาวิทยาลัยของรัฐกรณีดำเนินการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/

⁷ คัดย่อมาจากวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นต้น.

⁸ จาก การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลขององค์การมหาชน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) (น. 3), โดย วรวรรณ ห่อภิรมย์สกุล, 2556, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร เช่นเดียวกับผู้ประกอบการเอกชน ซึ่งอยู่นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย ควรจะต้องมีมาตรการทางด้านภาษีอากรเข้ามาเกี่ยวข้องกับรายได้ในส่วนนี้หรือไม่ อย่างไร เพื่อมิให้เกิดการเอาเปรียบหรือก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมแก่เอกชนรายอื่นที่ประกอบกิจการในลักษณะเดียวกัน และเพื่อป้องกันมิให้มหาวิทยาลัยของรัฐถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหากำไรจากรายได้นอกเหนือจากวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย และที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการทางด้านภาษีที่ดี เช่น หลักความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีตามที่ N. Gregory Mankiw ได้กล่าวว่า “ความเป็นธรรมของระบบภาษีเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ว่าภาระภาษีได้ถูกแบ่งเฉลี่ยอย่างเป็นธรรมในหมู่ประชาชนหรือไม่”⁹ และสอดคล้องกับหลักความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีในแนวนอน (Horizontal Equity of Taxation) บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกันควรถูกจัดเก็บภาษีเท่ากัน¹⁰ อีกทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับผลประโยชน์ด้านเงินอุดหนุนจากรัฐ ได้รับความคุ้มครองจากรัฐ เป็นผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของรัฐ แต่กลับไม่มีภาระที่ต้องนำส่งเงินรายได้ใดๆ เข้าสู่รัฐเลย ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า เมื่อมหาวิทยาลัยของรัฐมีความสามารถในการหารายได้ดังกล่าว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีหน้าที่ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เช่นเดียวกับนิติบุคคลประเภทบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับการดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล
2. เพื่อศึกษามาตรการในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐตามประมวลรัษฎากรเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งในกรณีดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ และกรณีดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเรื่องการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐกรณีดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย

⁹ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (น. 21). เล่มเดิม.

¹⁰ แหล่งเดิม.

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

โดยที่มหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้งมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทส่วนราชการและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย แต่มิใช่นิติบุคคลประเภทบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จึงไม่เป็นหน่วยภายในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามประมวลรัษฎากร มหาวิทยาลัยของรัฐจึงไม่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งที่มีความสามารถ ในการหารายได้จากกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับผู้ประกอบการธุรกิจในภาคเอกชน อันส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับนิติบุคคลประเภทบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ๆ ที่ประกอบกิจการในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกิจการของมหาวิทยาลัยของรัฐในกรณีดังกล่าว โดยการกำหนดให้มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นหน่วยภาษีสำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะจากกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และควรมีประสิทธิภาพในทางเศรษฐกิจ ซึ่งในท้ายที่สุดแล้วผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดเก็บภาษีก็คือรัฐนั่นเอง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัญหาในทางทฤษฎี กรณีการไม่จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเฉพาะกรณีที่มีมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย โดยเริ่มศึกษาจากความเป็นมาและวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัย แนวคิด ทฤษฎี และหลักการในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งตามประมวลรัษฎากร และกฎหมายต่างประเทศ จากนั้นจึงวิเคราะห์ปัญหาของการไม่จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐกรณีรายได้จากกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย ต่อหลักการทางภาษีอากรที่ดี พร้อมทั้งศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายภาษีอากรในกรณีดังกล่าว

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาข้อมูลโดยวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) กล่าวคือ เป็นการศึกษาโดยการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากบทบัญญัติของกฎหมาย หนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความ วารสาร เอกสารต่าง ๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งที่เป็นภาษาไทย และ ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมและนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปเพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี หลักการในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล
2. ทำให้ทราบถึงมาตรการในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐตามประมวลรัษฎากรเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงวิธีการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้งในกรณี ดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์หลัก และกรณีดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็น การแสวงหากำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเรื่องการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐกรณีดำเนินกิจการอันอาจก่อให้เกิดกำไร/อันมีลักษณะเป็นการแสวงหา กำไร นอกเหนือวัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย